

marcin jasik

marcin jasik

milan doboš museum

ostrava 2021

bezprostřední vztahy

immediate relations

bezpośrednie relacje

lucie drdová

kurátor curator kurator

lucie drdová

Plátna Marcina Jasika nesou mnohá podobenství a zároveň hledají odpovědi na základní otázky po podstatě lidské existence. Abstraktní jazyk se propisuje do intuitivního gesta, které je však vedeno vědomou snahou přiblížit se či nabídnout vzhled do esenciální roviny významu umělcových maleb.

Relativně nedávná historie malířského narativu Jasikových pláten se počíná od série pláten, kde se inspiroval kresbami duševně nemocných lidí, jejich primitivním jazykem a jistou hrubostí neškolené exprese. Přesto se zde poprvé vyjevují znaky o dualistním prostoru mezi sakrální a profánní sférou. Protikladnost vizuálních hodnot, které malíř uplatňuje, podporuje jeho obsahovou výstavbu. Motivy, které se zdají být formálně kontrastní, naopak hledají jednotu. Chvějivost bílých a tmavých odstínů, bazálnost geometrických tvarů neostrých hran, horizontální stejně jako vertikální členění obrazového plánu odkazuje k vyššímu řádu či víře v něj.

Nekonkrétnost abstrakce dokáže být pregnantnějším předobrazem filozofických tezí než zobrazivá či předmětná forma umění. V širším smyslu používá Marcin Jasik velice jasný slovník pro sdílení vlastních úvah. Své malířské gesto uplatňuje na elementární formy a používá jazyk matematiky, aby budoval logiku nejen obrazu, ale především jeho vnitřní struktury. Ať již využívá označení množiny písmeny A a B a podrobuje je analýze, je to napětí a zároveň uvolnění mezi těmito entitami, které se jednoznačně prolínají v zónu C. Ne nutně musí být použit tento model. Napětí nebo naopak splynutí je přirozeným charakteristickým rysem individuálního prožitku z Jasikových maleb. Přirozeně se nabízí konotace s energií, která je nepostihnutelná v konkrétním momentu, přesto proudí jako uvědomění si víry.

Odstíny oranžové či karmínové červené jsou nositeli oné víry, respektive energie, která motivuje lidské jednání a je zdrojem života. Jejich hřejivost je blahodárná a inspirativní. Jasikův mentální narativ se tak prohlubuje a postupně sublimuje. Původní tušené síly dostávají konkrétní analytické vyznění v abstrahujícím a abstraktním kontextu. Hledání jedinečné entity lze sledovat v postupném povznesení prostorové množiny C do podoby výrazně rudé linky, která se neustále posouvá k horní polovině plátna; do původně posvátné části obrazu. Také záměrné použití měkkého pastelu na akrylovém podkladu vyvolává ono chvění a neuchopitelnost zdroje energie, která ubíhá z vymezeného prostoru do nekonečna.

Od počátku letošního roku Marcin Jasik ještě významněji posouvá svůj mentální narativ a výrazně konkretizuje jeho vizuální podání. Zdrojem inspirace je mu předobraz fresky protorenesančního malíře Giotto di Bondone z baziliky v Assisi. Základní linie výjevu, kdy se svatý František zřiká pozemských statků¹, Jasik abstrahuje a převádí do nové série maleb.

Zjednodušeně využívá horizontálního rozdělení děje s vlastní „intuitivní“ perspektivou k dosažení opětovné opozice mezi světskou (pozemskou) a sakrální (nebeskou) sférou, jež se však propojuje v diagonále gesta svěřce. Jeho natažená ruka jako metafora dialogu s Bohem se v Jasikově obraze materializuje jako prostředek vyjádření lidského úsilí k víře.

Podobně uvažuje Jasik o jednotlivých plánech, kdy se spodní, pozemská část obrazu redukuje na černé horizontální linie ztvárněné rychlými tahy spreje. Směrem vzhůru umělec používá měkký pastel, který emancipuje světelnost a autonomii syté červeně. První malby tohoto cyklu jsou ještě pojednány na čisté syrovém plátně bez podmalby a malířovo gesto je velice rychlé. S každým dalším obrazem se zintenzivňuje domnělý rozkol mezi těmito dvěma dominantními poli. Zároveň se čím dál více uplatňuje smyslové působení a emocionální účinek, které vznikají nejen v okamžiku střetu černých a červených čar, ale také prostřednictvím intenzivního vyznění světle a tmavě modrých odstínů, jež budují prostorovou hloubku. Právě Giotto se stal pro mnoho moderních malířů vzorem svobody, jak nenásledovat daná pravidla prostorového zobrazení. Umělci jako Matisse, Picasso nebo Hockney se jeho přístupem inspirovali a snažili se nalézt vlastní cesty². Marcin Jasik dosahuje skrze imaginaci modrých ploch monumentálního vyznění a nedostizitelného ideálu³.

Abstraktní umění má schopnost sledovat neustálý vývoj uměleckého jazyka, který zachycuje pravdy světa a moderního bytí⁴. Kvality abstrakce jako harmonie forem a energie linií jsou ve své podstatě neoddělitelné od zobrazení⁵. Jedná se o reálný moment v přítomném čase, kdy se umělec a divák dostávají do vědomého vztahu. Marcin Jasik před nás klade obrazy vyjadřující jejich vzájemnou komplementaritu, kterou si nutně osvojujeme zcela osobní perspektivou a vlastní zkušeností.

Lucie Drdová

¹ Giotto di Bondone, originální název fresky: Rinunciando San Francesco i suoi beni (datováno 1297-1299), Bazilikasvatého Františka z Assisi, Assisi, Itálie.

² David Hockney & Martin Gayford, A History of Pictures: From the Cave to the Computer Screen. Thames & Hudson, London, 2020, „Picturing Time and Space“, s. 89.

³ Giotto používal modrých odstínů při realizaci fresek v Kapli rodu Scrovegni (Cappella degli Scrovegni) v Padově k symbolickému vyjádření božské moudrosti.

⁴ Parafráze citace Kirka Varnedoe, Pictures of Nothing, Abstract Art Since Pollock, Princeton University Press, 2006, „Preface“, Adam Gopnik.

⁵ Jeden z nejvýznamnějších představitelů americké malby Jackson Pollock se vyjádřil, že se nikdy nezajímal o kategorie jako „abstraktní expresionismus“, „nepředmětné“ či „nezobrazivé“ umění. Pak pokračoval: „Někdy mé obrazy zobrazují něco zcela konkrétního, přičemž něco alespoň trochu konkrétního zobrazují vždycky. Když totiž člověk maluje na základě nevědomí [...] In: David Hockney & Martin Gayford, „Painting with and without Photography“, s. 294.

1.
bez názvu, akryl, pastel, sprej na plátně, 220x150 cm, 2021
bez tytułu, akryl, pastel, spray na płótnie, 220x150 cm, 2021
untitled, acrylic, pastel, spray on canvas, 87x59 in. 2021

2.
bez názvu, akryl, pastel, sprej na plátně, 180x120 cm, 2021
bez tytułu, akryl, pastel, spray na płótnie, 180x120 cm, 2021
untitled, acrylic, pastel, spray on canvas, 70x47 in. 2021

Marcin Jasik's canvases bear many parables and at the same time seek answers to the fundamental questions about the nature of human existence. Their abstract language is transcribed into an intuitive gesture, which, however, is guided by a conscious effort to approach or offer insight into the essential level of meaning of the artist's paintings.

The relatively recent history of Jasik's painting narrative begins with a series of canvases where he was inspired by drawings of mentally ill people, their primitive language and a certain crudeness of unschooled expression. Yet here, for the first time, there are signs of a dualistic space between the sacred and the profane. The contradicting nature of visual values that the painter applies supports the content construction. On the contrary – motifs that appear to be formally contrasting seek unity. The tremulousness of white and dark shades, the basal nature of geometric shapes of blurred edges, the horizontal as well as vertical division of the picture plan refer to a higher order or belief in it.

The lack of concreteness in abstraction can be a more pregnant foreshadowing of philosophical theses than a representational or object-based art form. In a broader sense, Marcin Jasik uses a very clear vocabulary to share his own reflections. He applies his painting gesture to elementary forms and uses the language of mathematics to build the logic not only of the image, but above all of its internal structure. Whether he uses the labeling of the set with the letters A and B and subjects them to analysis, it is the tension and at the same time the release between these entities that are clearly intertwined in the C zone. This model does not necessarily have to be used. Tension or, conversely, merging is a natural characteristic of the individual experience of Jasik's paintings. It naturally offers connotations with an energy that is imperceptible in a particular moment, yet flows like an awareness of faith.

The shades of orange or crimson red are carriers of that faith, or energy, which motivates human action and is the source of life. Their warmth is beneficial and inspiring. Jasik's mental narrative thus deepens and gradually sublimates. The original intuited forces are given specific analytical expression in an abstracting and abstract context. The search for a singular entity can be traced in the gradual elevation of the spatial set C into the form of a distinctly red line that continually moves towards the upper half of the canvas; the originally sacred part of the painting. Also, the deliberate use of soft pastel on an acrylic base evokes that trembling and elusive source of energy that flows from the defined space into infinity.

Since the beginning of this year, Marcin Jasik has shifted his mental narrative even more significantly and made his visual presentation much more concrete. His source of inspiration is a preview of a fresco by the proto-Renaissance painter Giotto di Bondone from the Basilica of Assisi. Jasik abstracts the basic line of the scene, where St. Francis renounces earthly possessions¹, and translates it into a new series of paintings. He simply uses the horizontal division of the action with his own „intuitive” perspective to achieve a renewed opposition between the secular (earthly) and sacred (heavenly) spheres, which, however, is connected in the diagonal of the saint's gesture. His outstretched hand, as a metaphor for dialogue with God, materializes in Jasik's painting as a means of expressing human striving for faith.

Similarly, Jasik considers the individual planes, where the lower, earthly part of the painting is reduced to black horizontal lines rendered by rapid strokes of spray. Towards the top, the artist uses a soft pastel that emancipates the luminosity and autonomy of the deep red. The initial paintings of this series are still executed on pure raw canvas without underpainting and the painter's gesture is very fast. With each subsequent painting, the supposed split between these two dominant fields intensifies. At the same time, the sensory impact and emotional effect are increasingly asserted, not only in the moment where the black and red lines clash, but also through the intense appearance of light and dark blue hues that build spatial depth. Giotto became a role model for numerous free-thinking modern painters who refused to follow the conventional rules of spatial representation. Artists such as Matisse, Picasso and Hockney were inspired by his approach and tried to find their own ways². Through the imagination of blue surfaces, Marcin Jasik achieves a monumental expression and an unattainable ideal³.

Abstract art has the ability to follow constant evolution of artistic language that captures the truths about the world and modern existence⁴. The qualities of abstraction as harmony of forms and energy of lines are inherently inseparable from visual representation⁵. It is a real moment in the present tense where the artist and the viewer enter into a conscious relationship. Marcin Jasik puts before us images expressing their mutual complementarity, which we necessarily acquire through a completely personal perspective and our own experience.

Lucie Drdová
translation: Petr Kovařík

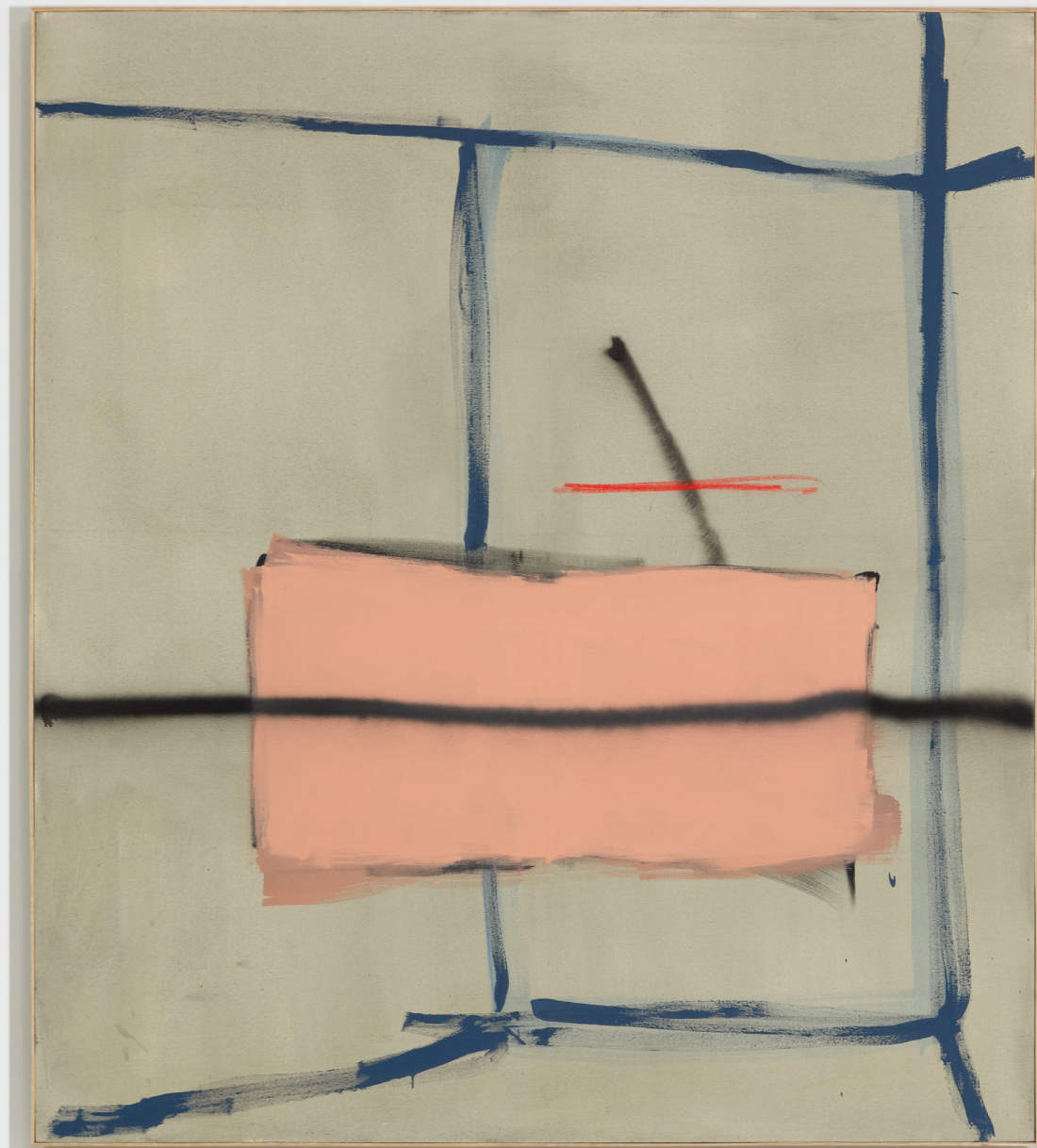
¹ Giotto di Bondone, original title of fresco: Rinunciando San Francesco i suoi beni (dated 1297–1299), Basilica of St. Francis of Assisi, Assisi, Italy

² David Hockney & Martin Gayford, A History of Pictures: From the Cave to the Computer Screen. Thames & Hudson, London, 2020, „Picturing Time and Space”, p. 89.

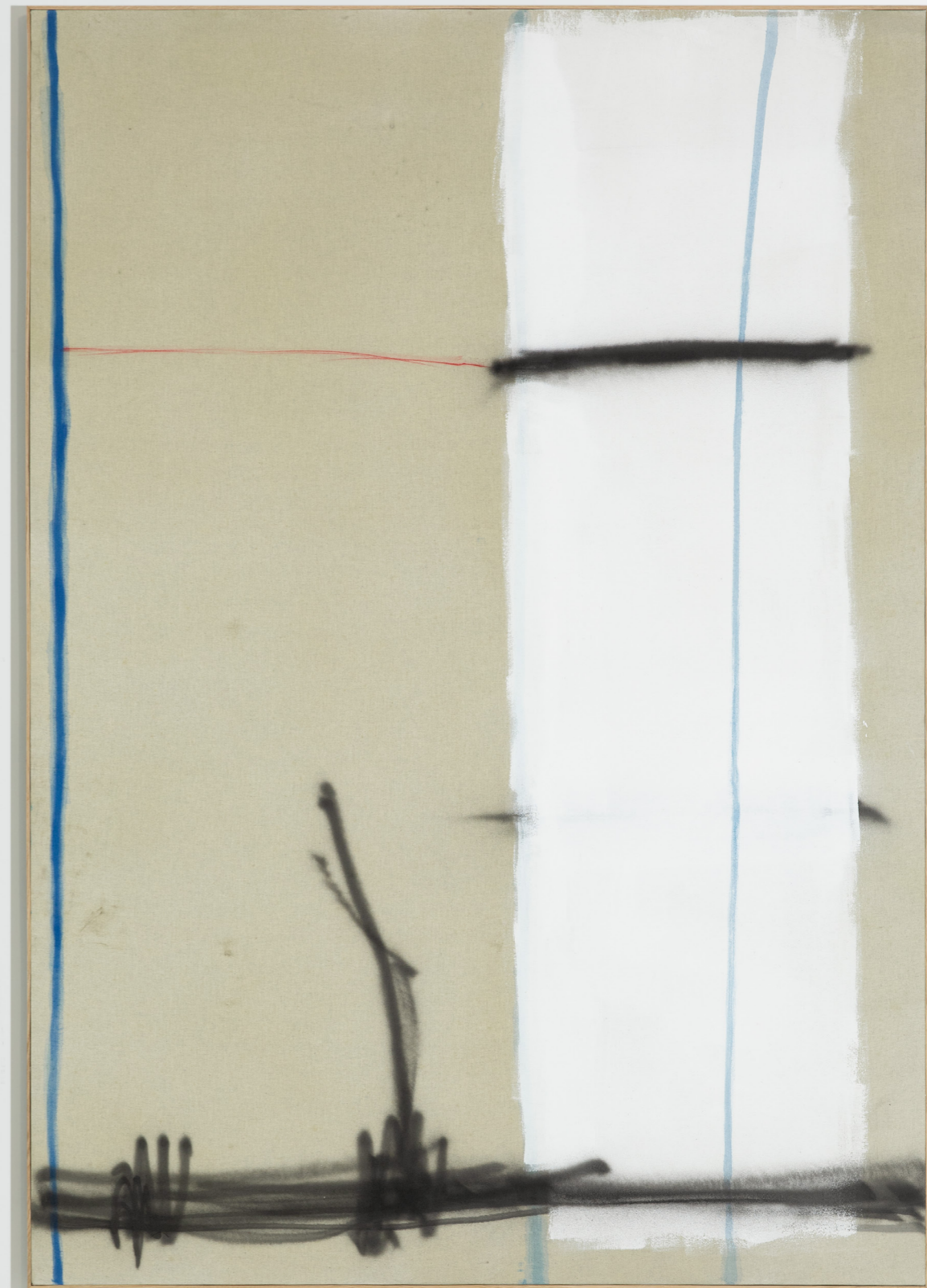
³ Giotto used shades of blue in his frescoes in the Cappella degli Scrovegni in Padua to symbolically express divine wisdom.

⁴ Paraphrasing a Kirk Varnedoe quote, Pictures of Nothing, Abstract Art Since Pollock, Princeton University Press, 2006, „Preface”, Adam Gopnik.

⁵ Jackson Pollock, an essential American painter, said that he never cared for such labels as „abstract expressionist”, „non-objective” and „non-representational”. He went on: „I'm very representational some of the time, and a little bit all of the time. When you're painting from your unconscious, figures are bound to emerge.”. In: David Hockney & Martin Gayford, „Painting with and without Photography”, p. 294.

3.
bez názvu, akryl, pastel, sprej na plátně, 170x150 cm, 2021
bez tytułu, akryl, pastel, spray na płótnie, 170x150 cm, 2021
untitled, acrylic, pastel, spray on canvas, 67x59 in. 2021

4.
bez názvu, akryl, pastel, sprej na plátně, 200x140 cm, 2021
bez tytułu, akryl, pastel, spray na płótnie, 200x140 cm, 2021
untitled, acrylic, pastel, spray on canvas, 79x55 in. 2021

5.
bez názvu, akryl, pastel, sprej na plátně, 200x130 cm, 2021
bez tytułu, akryl, pastel, spray na płótnie, 200x130 cm, 2021
untitled, acrylic, pastel, spray on canvas, 79x51 in. 2021

Plótna Marcina Jasika niosą ze sobą wiele przypowieści, a jednocześnie szukają odpowiedzi na fundamentalne pytania o naturę ludzkiej egzystencji. Ich abstrakcyjny język przekłada się na intuicyjny gest, którym jednak kieruje świadomy wysiłek zbliżenia się lub zaoferowania wglądu w istotny poziom znaczeniowy obrazów artysty.

Stosunkowo niedawna historia malarskiej narracji Jasika zaczyna się od serii płócien, przy tworzeniu których inspirował się rysunkami ludzi chorych psychicznie, ich prymitywnym językiem i pewną surowością niewykształconej ekspresji. Jednak tutaj po raz pierwszy pojawiają się znaki wyrażające dualistyczną przestrzeń między sferą sacrum a profanum. Sprzeczny charakter walorów wizualnych, którymi posługuje się malarz, wspiera konstrukcję treści. Z drugiej strony motywy, które wydają się kontrastować formalnie, szukają jedności. Drgania białych i ciemnych odcieni, podstawowa natura geometrycznych kształtów o rozmytych krawędziach, poziomy i pionowy podział planu obrazu, nawiązują do wyższego tądu lub wiary w niego.

Abstrakcja może być bardziej trafną zapowiedzią tez filozoficznych niż figuratywna czy przedstawieniowa forma sztuki. W szerszym sensie Marcin Jasik posługuje się bardzo jasnym słownictwem, by dzielić się własnymi refleksjami. Swój gest malarski stosuje do elementarnych form, a językiem matematyki buduje logikę nie tylko obrazu, ale przede wszystkim jego wewnętrznej struktury. Niezależnie od tego, czy posługuje się etykietowaniem zbioru literami A i B i poddaje je analizie, to napięcie i jednocześnie rozluźnienie między tymi bytami są wyraźnie splecione w strefie C. Ten model niekoniecznie musi być używany. Napięcie lub scalanie jest naturalną cechą indywidualnego doświadczenia obrazów Jasika. W precyzyjny sposób daje skojarzenia z energią, która w danym momencie jest nieuchwytna, ale płynie jak świadomość wiary.

Odcienie pomarańczy czy karmazynowej czerwieni są nośnikami tej wiary, lub energii, która motywuje ludzkie działanie i jest źródłem życia. Ich ciepło jest dobroczynne i inspirujące. Narracja myślowa Jasika pogłębia się i stopniowo sublimuje. Początkowe, intuicyjne siły otrzymują specyficzny analityczny wyraz w abstrakcji i jej abstrakcyjnym kontekście. Poszukiwanie jednostkowego bytu można prześledzić w stopniowym podnoszeniu przestrzennego zbioru C do postaci wyraźnie czerwonej linii, przesuwałcej się nieustannie w kierunku górnej połowy płótna; pierwotnie sakralnej części obrazu. Również celowe użycie miękkiego pastelu na akrylowym podłożu sugeruje drżące i nieuchwytnie źródło energii, które płynie z określonej przestrzeni w nieskończoność.

Od początku tego roku, Marcin Jasik jeszcze bardziej zmienił swoją mentalną narrację i znacznie skonkretyzował jej wizualną prezentację. Źródłem jego inspiracji jest zapowiedź fresku protorenesansowego malarza Giotto di Bondone z bazyliki św. Franciszka w Asyżu. Jasik abstrahuje podstawową linię sceny, w której św. Franciszek wyrzeka się dóbr ziemskich¹ i przekłada ją na nową serię obrazów. Po prostu wykorzystuje horyzontalny podział akcji z własną intuicyjną perspektywą, aby osiągnąć powtórny opozycję między sferą sacrum a profanum, którą jednak łączy przekątna gestu świętego. Jego wyciągnięta ręka, jako metafora dialogu z Bogiem, materializuje się na obrazie Jasika jako środek wyrazu ludzkiego dążenia do wiary, albo innej formy absolutu.

Podobnie jak Giotto, Jasik rozważa poszczególne płaszczyzny, gdzie dolna, ziemską część obrazu zostaje zredukowana do czarnych poziomych linii oddanych szybkimi pociągnięciami sprayu. Ku górze artysta używa miękkiego pastelu, który emancypuje świetlistość i autonomię głębokiej czerwieni. Początkowe obrazy z tej serii są nadal wykonywane na czystym surowym płótnie bez podmalowań, a gest malarza jest bardzo szybki. Z każdym kolejnym obrazem pogłębia się rzekomy rozłam między tymi dwoma dominującymi polami. Jednocześnie coraz mocniej podkreśla się zmysłowy wpływ i efekt emocjonalny, nie tylko w momencie zderzenia czarnych i czerwonych linii, ale także poprzez intensywne pojawianie się jasnych i ciemnoniebieskich odcieni budujących głębię przestrzenną. Giotto stał się wzorem do naśladowania dla wielu swobodnie myślących współczesnych malarzy, którzy odmówili przestrzegania konwencjonalnych zasad reprezentacji przestrzennej. Artyści tacy jak Matisse, Picasso i Hockney zainspirowali się jego podejściem i próbowali znaleźć własne drogi². Poprzez wyobraźnię niebieskich płaszczyzn Marcin Jasik osiąga monumentalny wyraz i nieosiągalny ideał³.

Sztuka abstrakcyjna ma zdolność podgrzania za nieustanną ewolucją języka artystycznego, który oddaje prawdy o świecie i współczesnej egzystencji⁴. Cechy abstrakcji jako harmonii form i energii linii są z natury nieodłączne od sztuki przedstawieniowej⁵. To prawdziwy moment w czasie teraźniejszym, w którym artysta i widz wchodzi w świadomą relację. Marcin Jasik stawia przed nami obrazy wyrażające ich wzajemną komplementarność, którą koniecznie zdobywamy poprzez całkowicie osobistą perspektywę i własne doświadczenie.

Lucie Drdová
tłumaczenie: Hanna Górecka

¹ Giotto di Bondone, oryginalny tytuł fresku: Rinunciando San Francesco i suoi beni (datowany 1297-1299), Bazylika św. Franciszka z Asyżu, Asyż, Włochy.

² David Hockney & Martin Gayford, A History of Pictures: From the Cave to the Computer Screen. Thames & Hudson, London, 2020, „Picturing Time and Space”, s. 89.

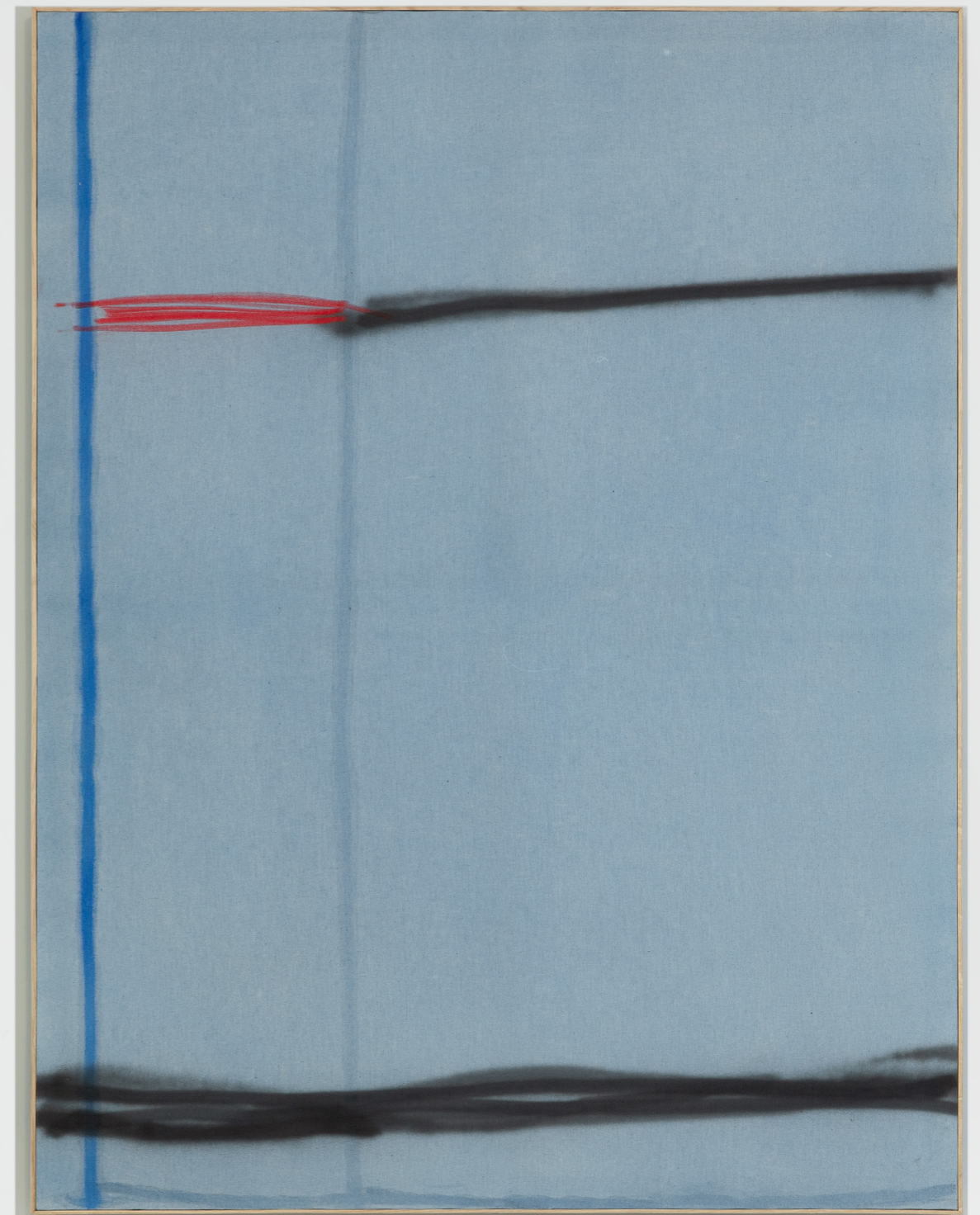
³ Giotto użył odcieni błękitów w jego freskach, w Kaplicy Scrovegnich (Cappella degli Scrovegni) w Padwie, żeby symbolicznie wyrazić boską mądrość.

⁴ Parafrazując cytata Kirka Varnedoe, Pictures of Nothing, Abstract Art Since Pollock, Princeton University Press, 2006, „Preface”, Adam Gopnik.

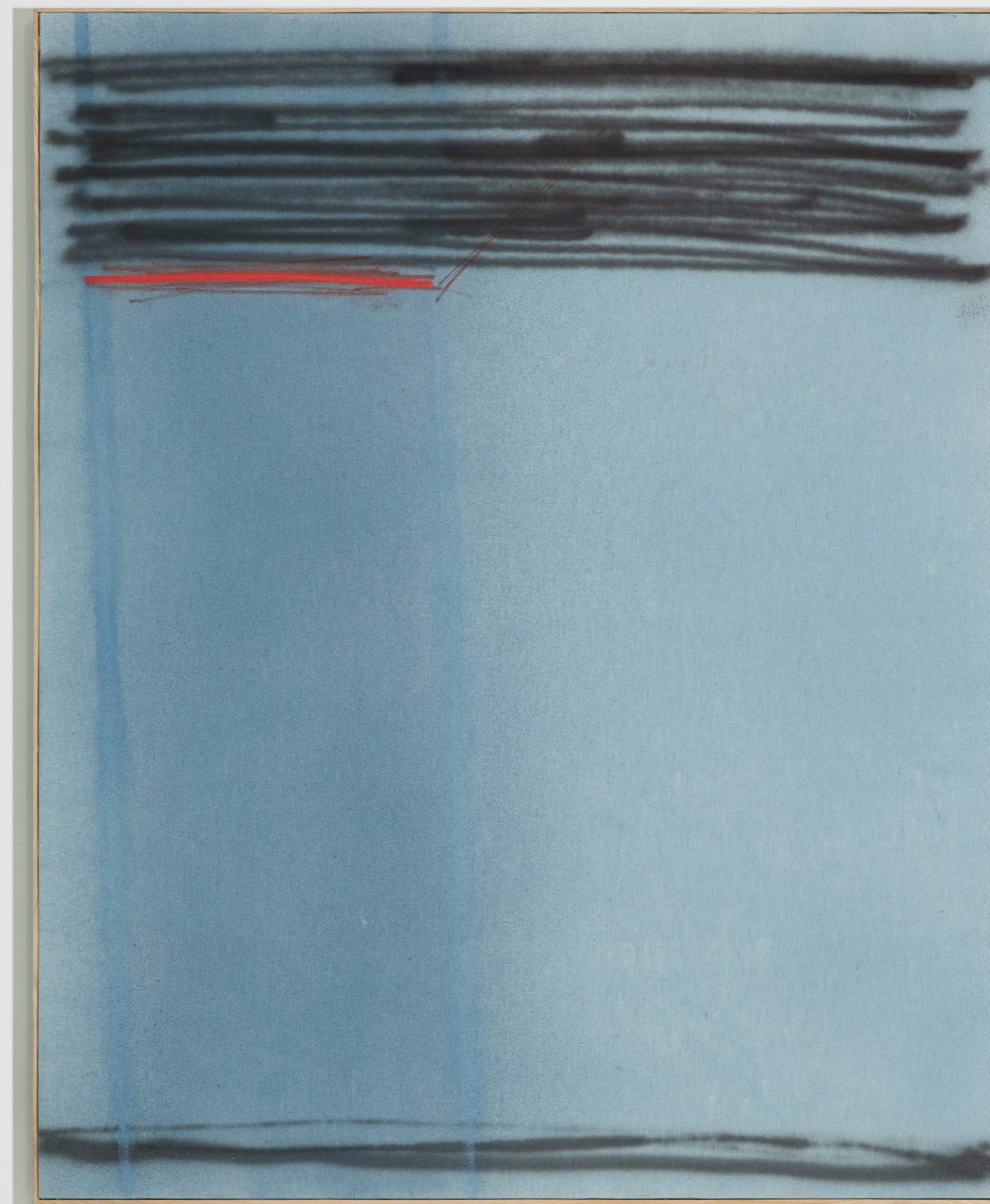
⁵ Jedną z najwybitniejszych postaci w malarstwie amerykańskim, Jackson Pollock, powiedział, że nigdy nie dbał o takie etykiety jak „abstrakcyjny ekspresjonizm”, „nieprzedstawieniowy” i „niefiguratywny”. Kontynuował: „Czasami moje obrazy przedstawiają coś bardzo konkretnego, a zawsze pokazują coś przynajmniej trochę konkretnego. Jeśli malujesz w opanowaniu o podświadomość, jasne jest, że pojawiają się konkretne kształty”. In: David Hockney & Martin Gayford, „Painting with and without Photography”, p. 294.

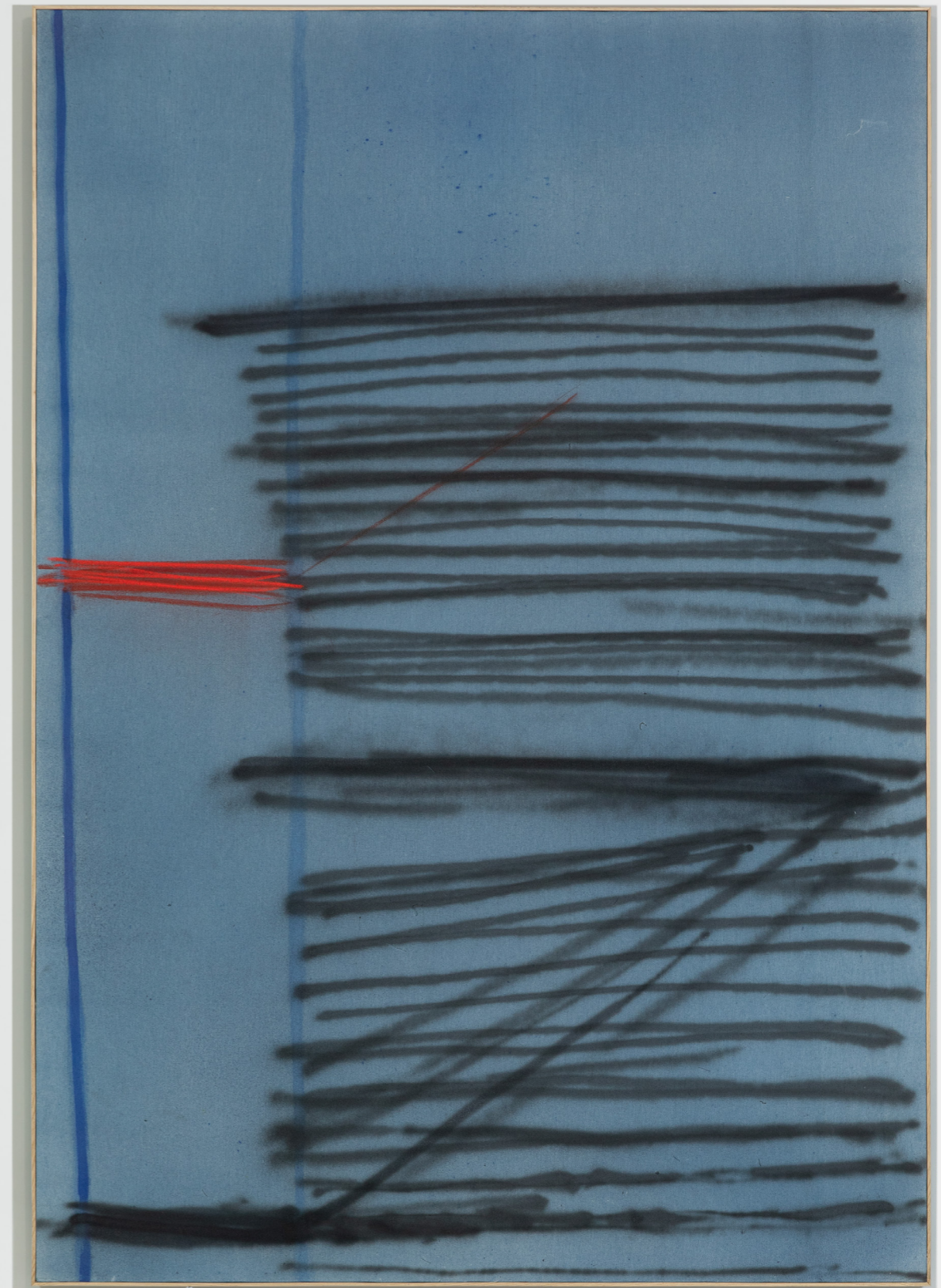
6.
bez názvu, akryl, sprej na plátně, 170x150 cm, 2021
bez tytułu, akryl, spray na płótnie, 170x150 cm, 2021
untitled, acrylic, spray on canvas, 67x59 in. 2021

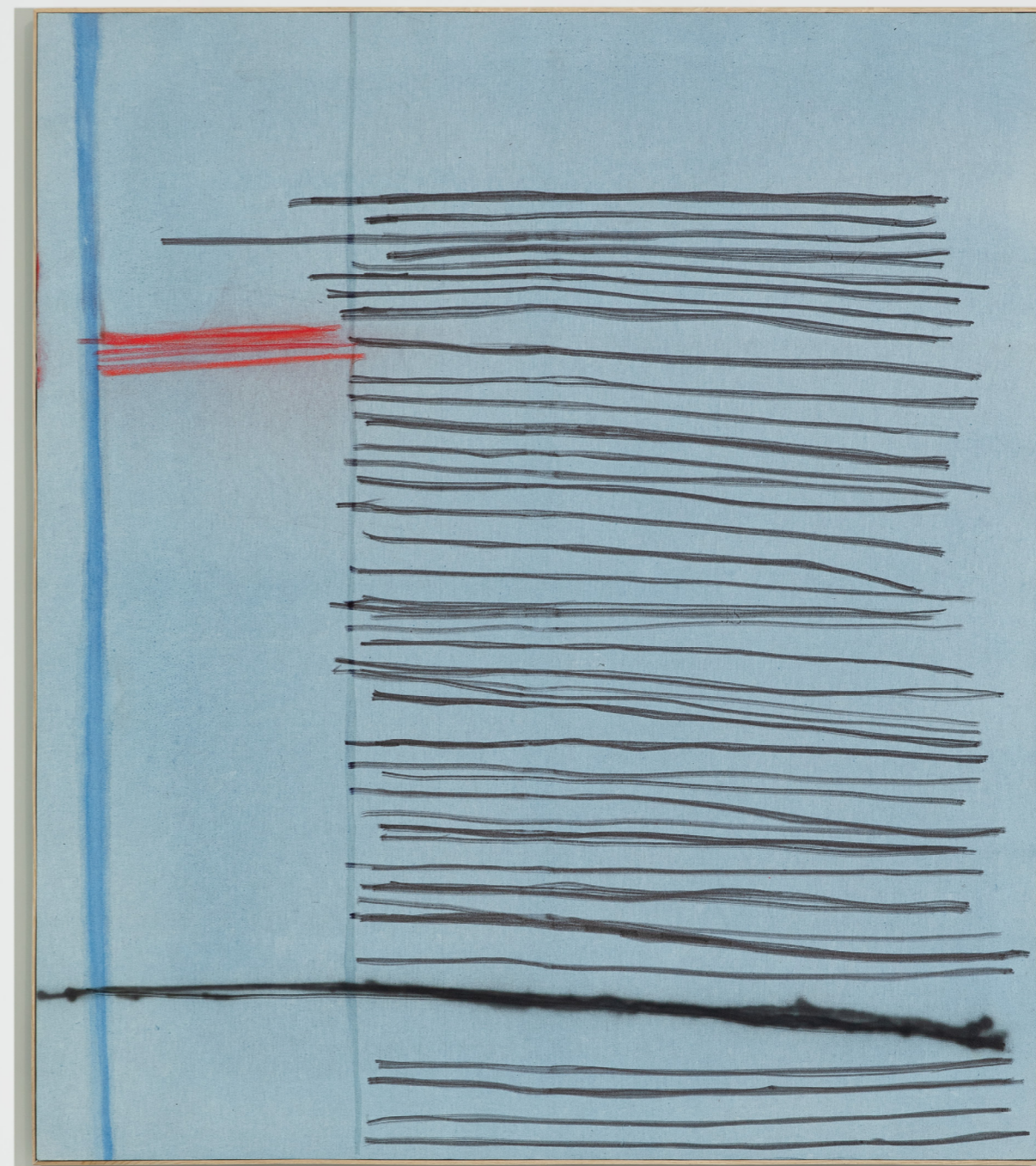
7.
bez názvu, akryl, pastel, sprej na plátně, 170x130 cm, 2021
bez tytułu, akryl, pastel, spray na płótnie, 170x130 cm, 2021
untitled, acrylic, pastel, spray on canvas, 67x51 in. 2021

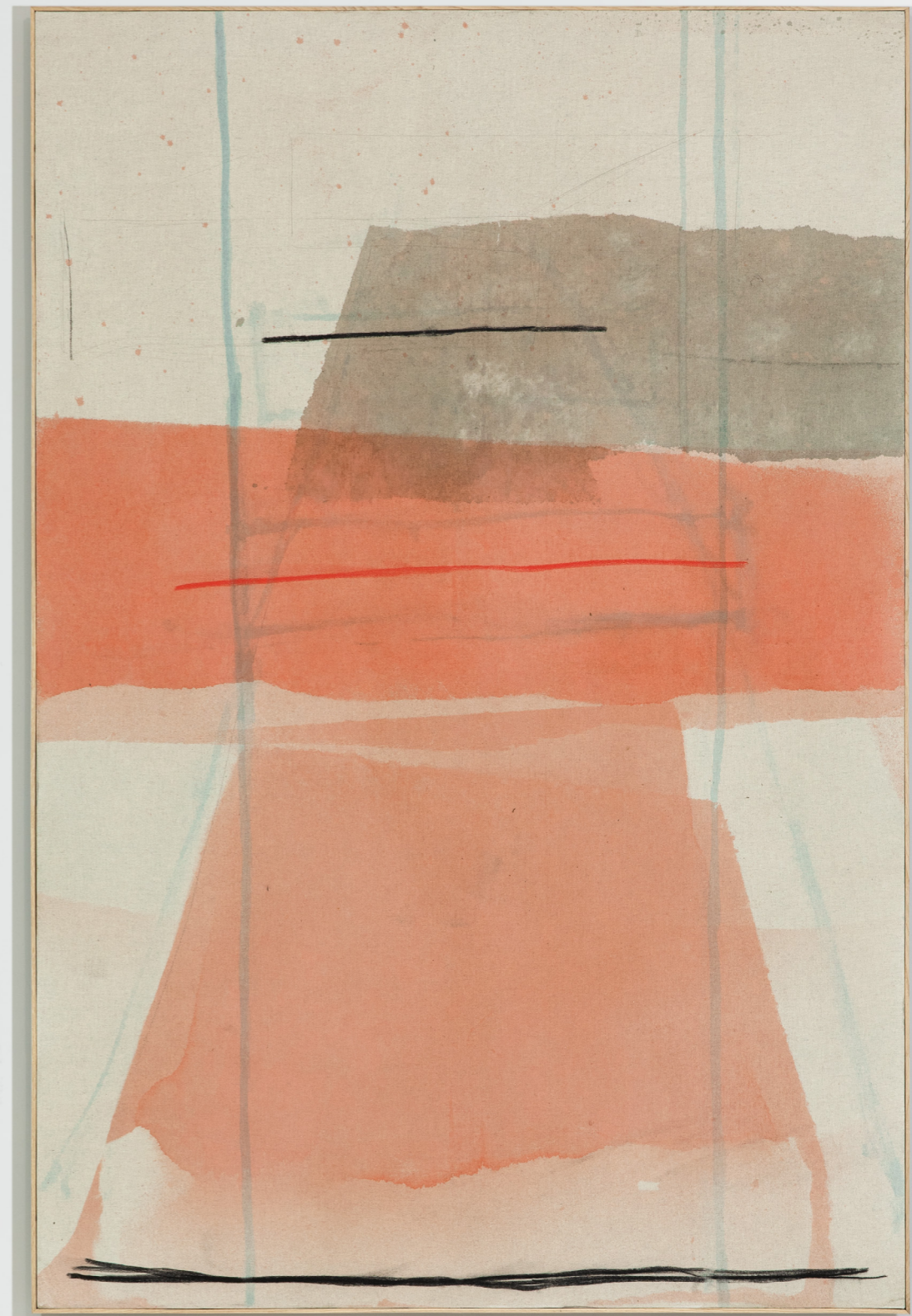
8.
bez názvu, akryl, pastel, sprej na plátně, 160x130 cm, 2021
bez tytułu, akryl, pastel, spray na płótnie, 160x130 cm, 2021
untitled, acrylic, pastel, spray on canvas, 63x51 in. 2021

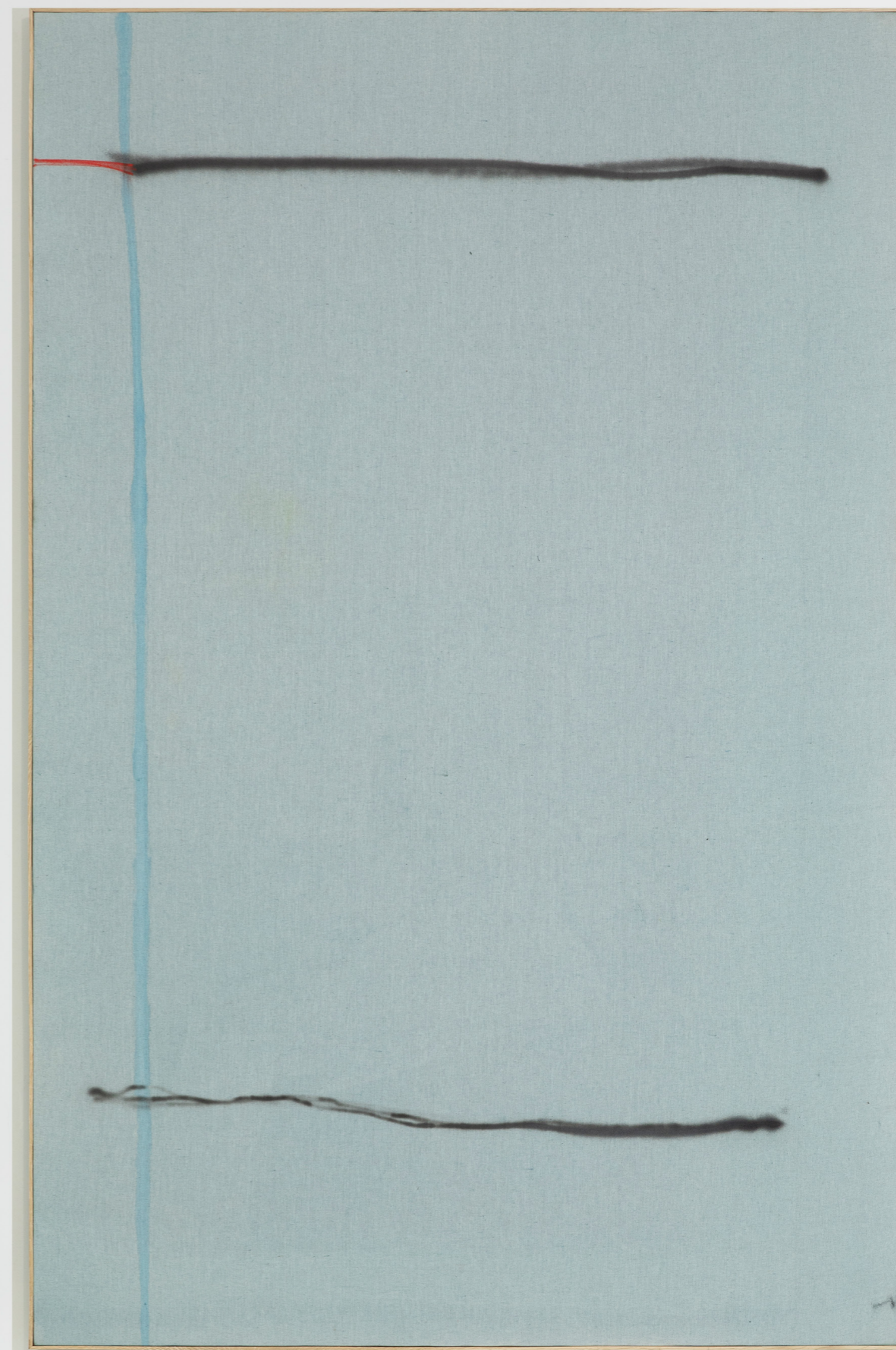
9.
bez názvu, akryl, pastel, sprej na plátně, 200x140 cm, 2021
bez tytułu, akryl, pastel, spray na płótnie, 200x140 cm, 2021
untitled, acrylic, pastel, spray on canvas, 79x55 in. 2021

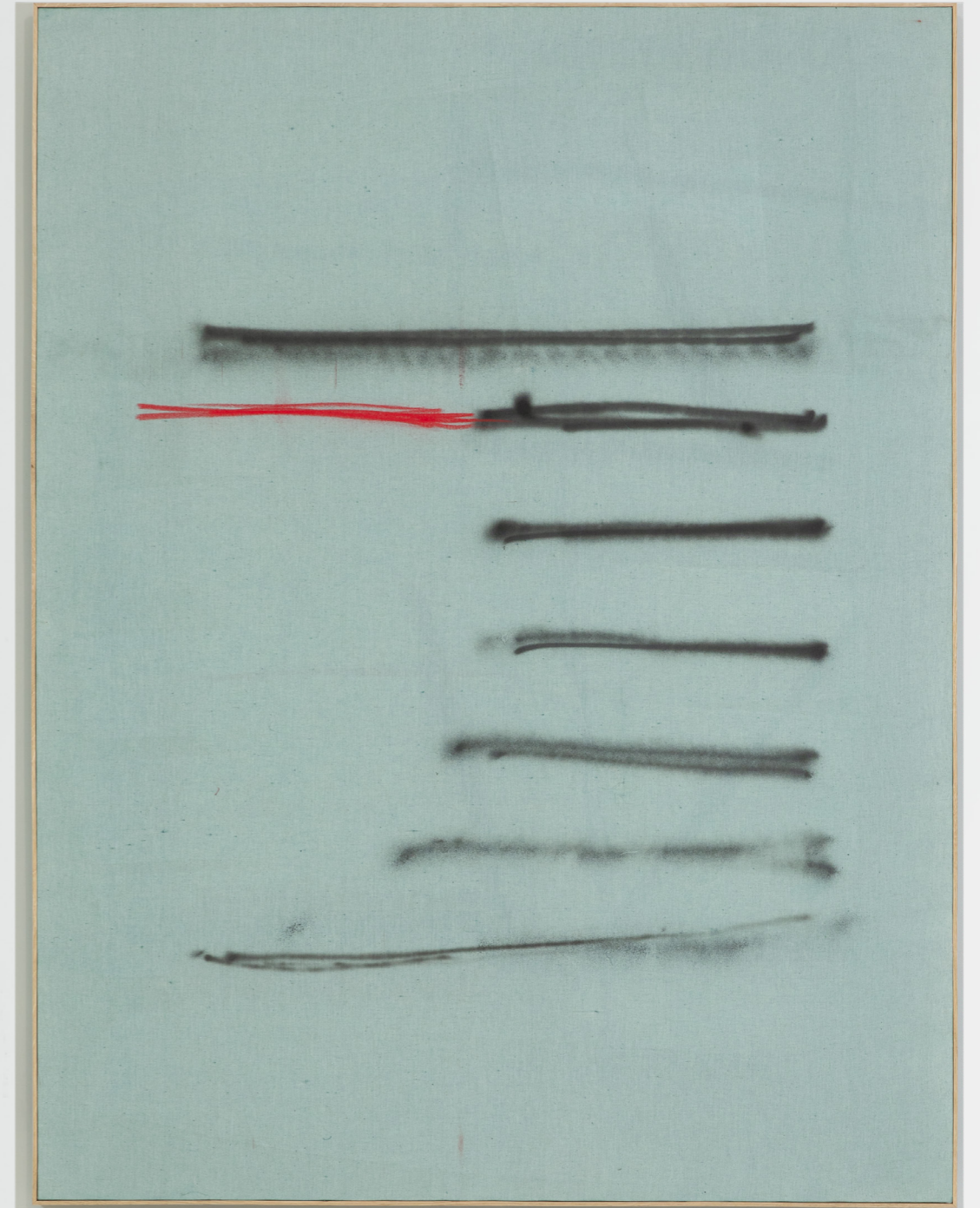
10.
bez názvu, akryl, popisovač, pastel, sprej na plátně, 160x140 cm, 2021
bez tytułu, akryl, marker, pastel, spray na płótnie, 160x140 cm, 2021
untitled, acrylic, marker, pastel, spray on canvas, 63x55 in. 2021

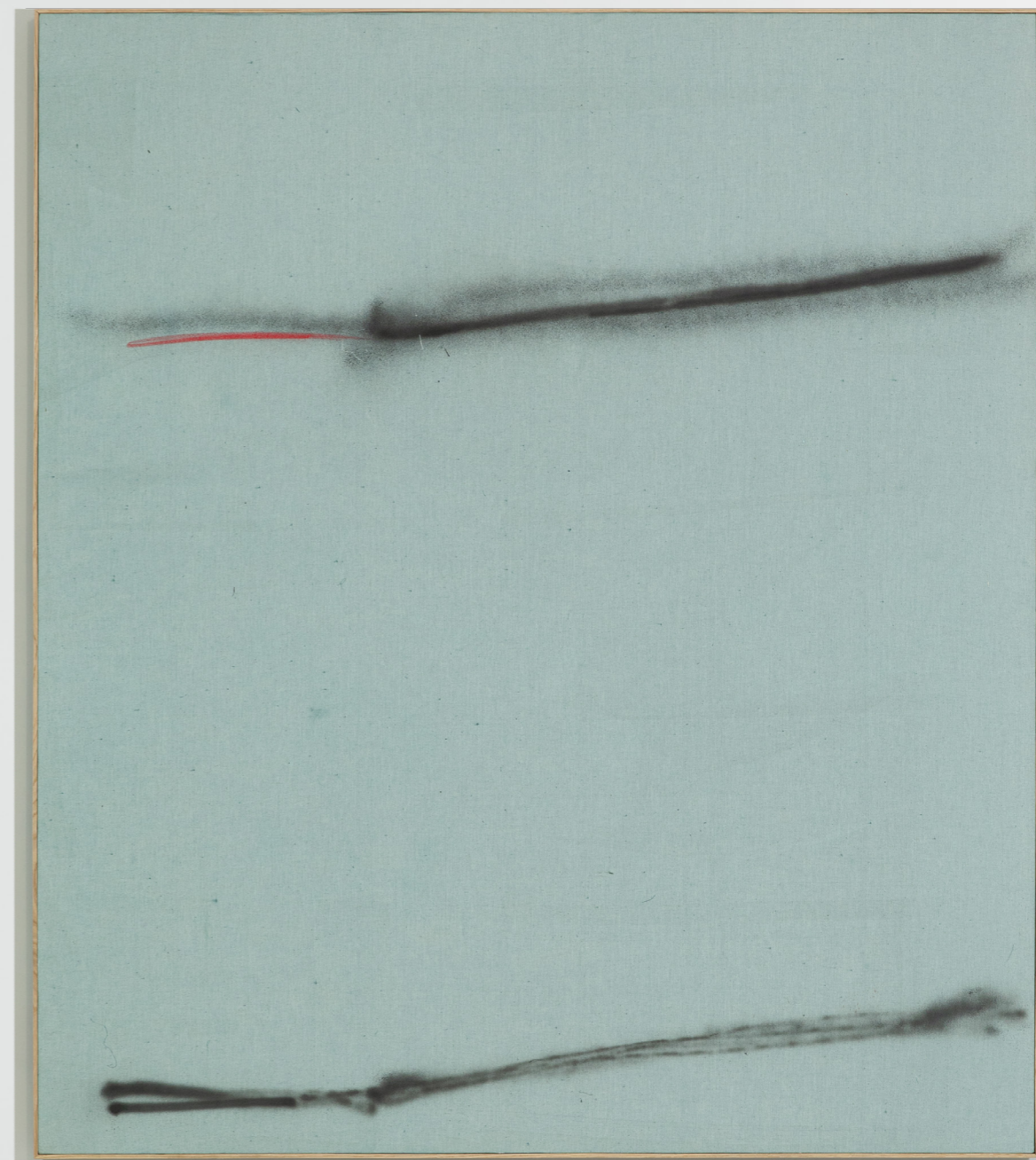
11.
bez nazvu, akryl, pastel, uhel na plátně, 180x120 cm, 2021
bez tytułu, akryl, pastel, węgiel na płótnie, 180x120 cm, 2021
untitled, acrylic, pastel, charcoal on canvas, 71x47 in. 2021

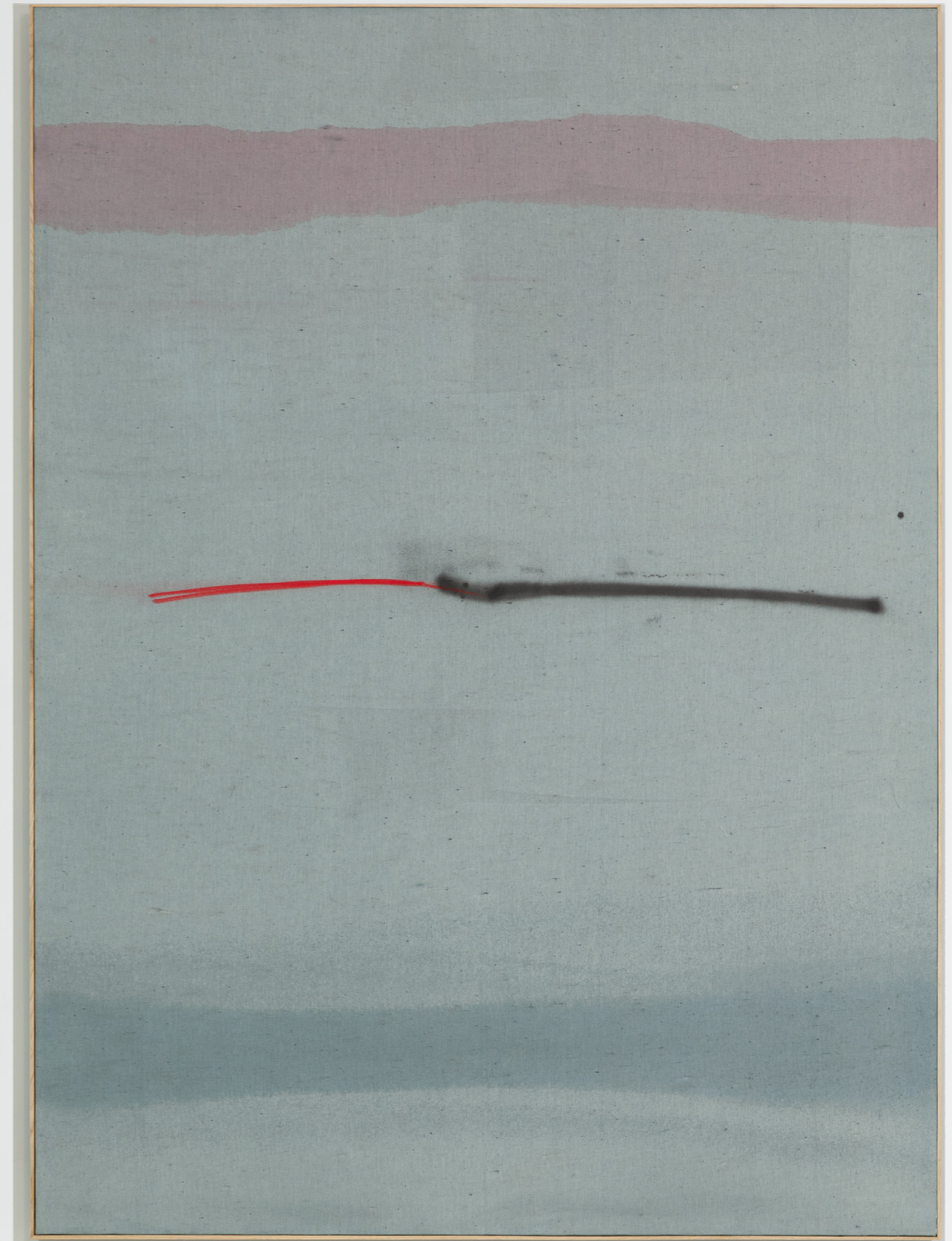
12.
bez názvu, akryl, pastel, sprej na plátně, 200x130 cm, 2021
bez tytułu, akryl, pastel, spray, na płótnie, 200x130 cm, 2021
untitled, acrylic, pastel, spray on canvas, 79x51 in. 2021

13.
bez názvu, akryl, pastel, sprej na plátně, 170x130 cm, 2021
bez tytułu, akryl, pastel, spray na płótnie, 170x130 cm, 2021
untitled, acrylic, pastel, spray on canvas, 67x51 in. 2021

14.
bez názvu, akryl, pastel, sprej na plátně, 160x140 cm, 2021
bez tytułu, akryl, pastel, spray na płótnie, 160x140 cm, 2021
untitled, acrylic, pastel, spray on canvas, 63x55 in. 2021

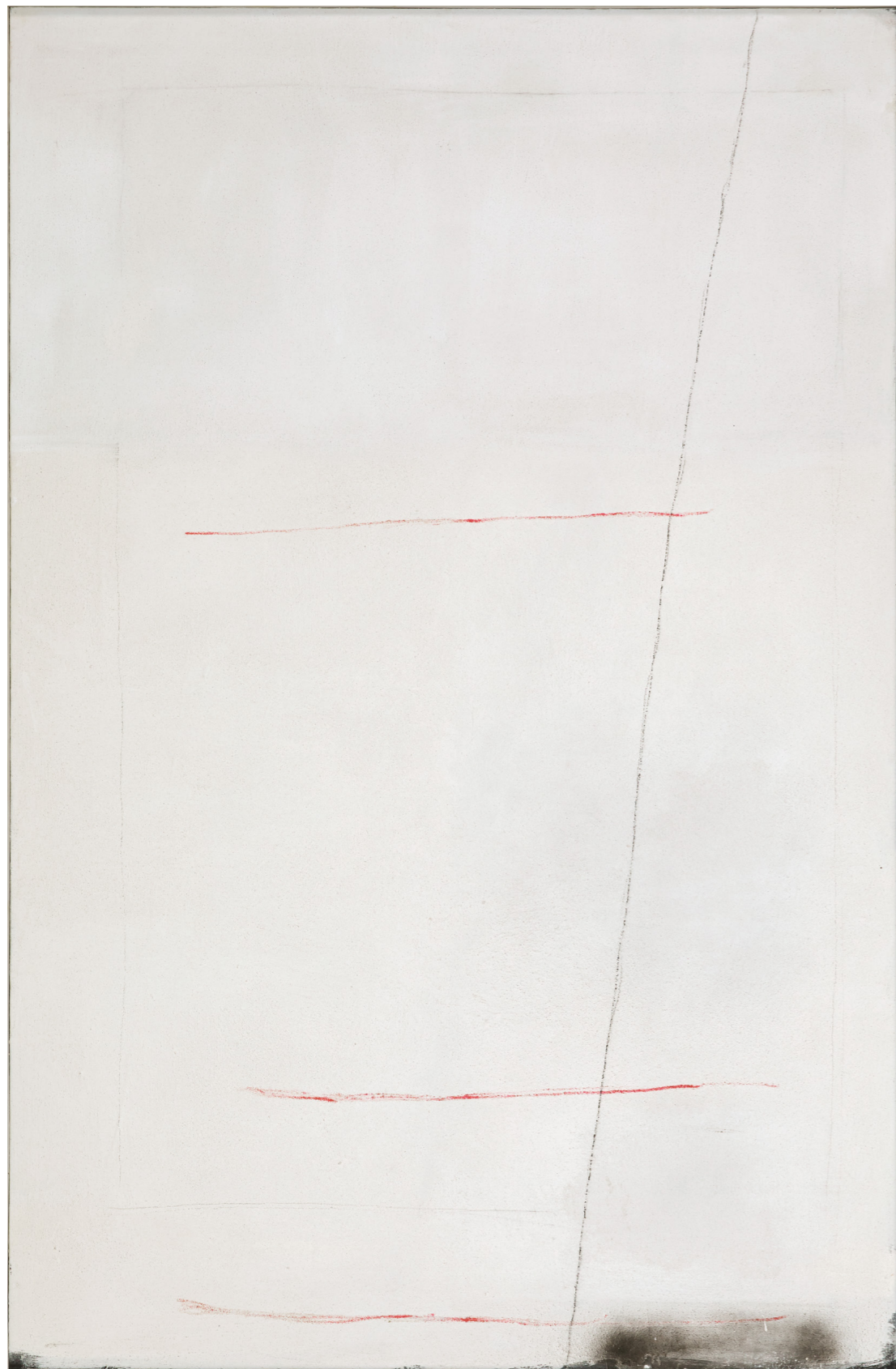
15.
bez názvu, akryl, pastel, sprej na plátně, 190x140 cm, 2021
bez tytułu, akryl, pastel, spray na płótnie, 190x140 cm, 2021
untitled, acrylic, pastel, spray on canvas, 75x55 in. 2021

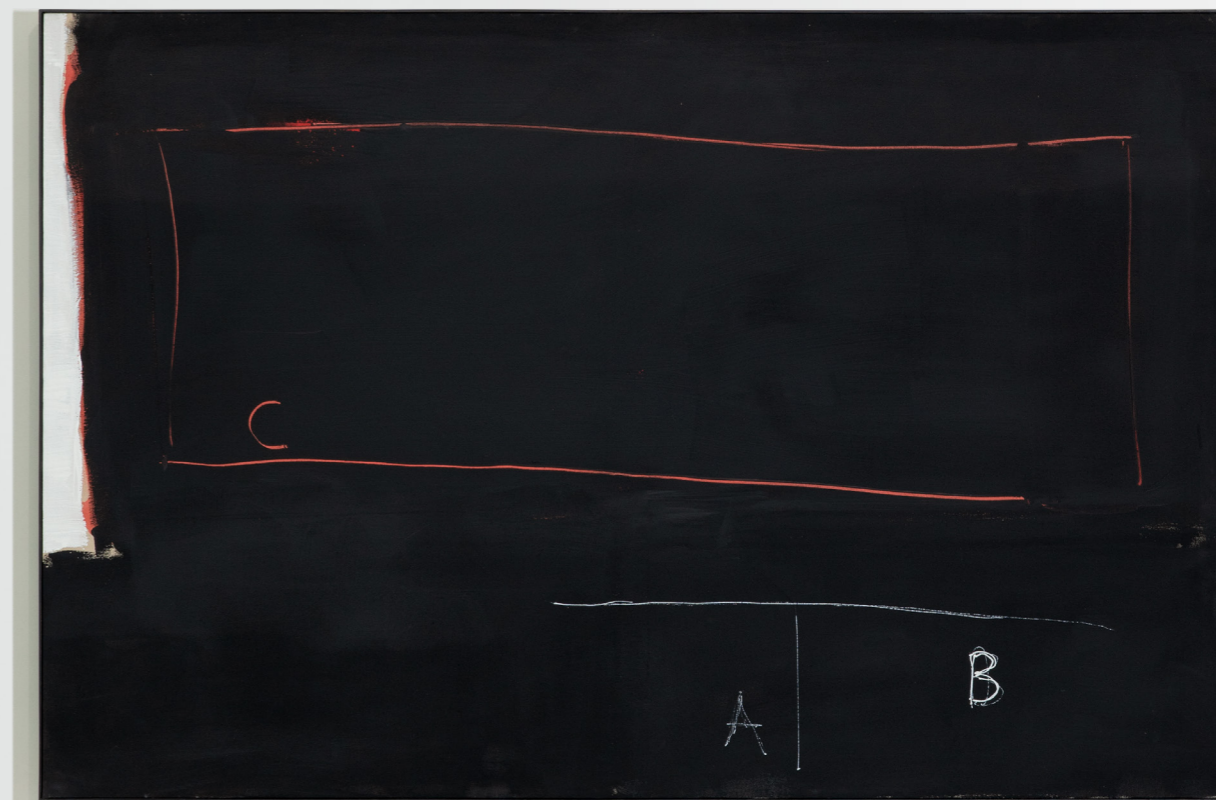
16.
bez názvu, akryl, pastel, sprej na plátně, 200x130 cm, 2021
bez tytułu, akryl, pastel, spray na płótnie, 200x130 cm, 2021
untitled, acrylic, pastel, spray on canvas, 79x51 in. 2021

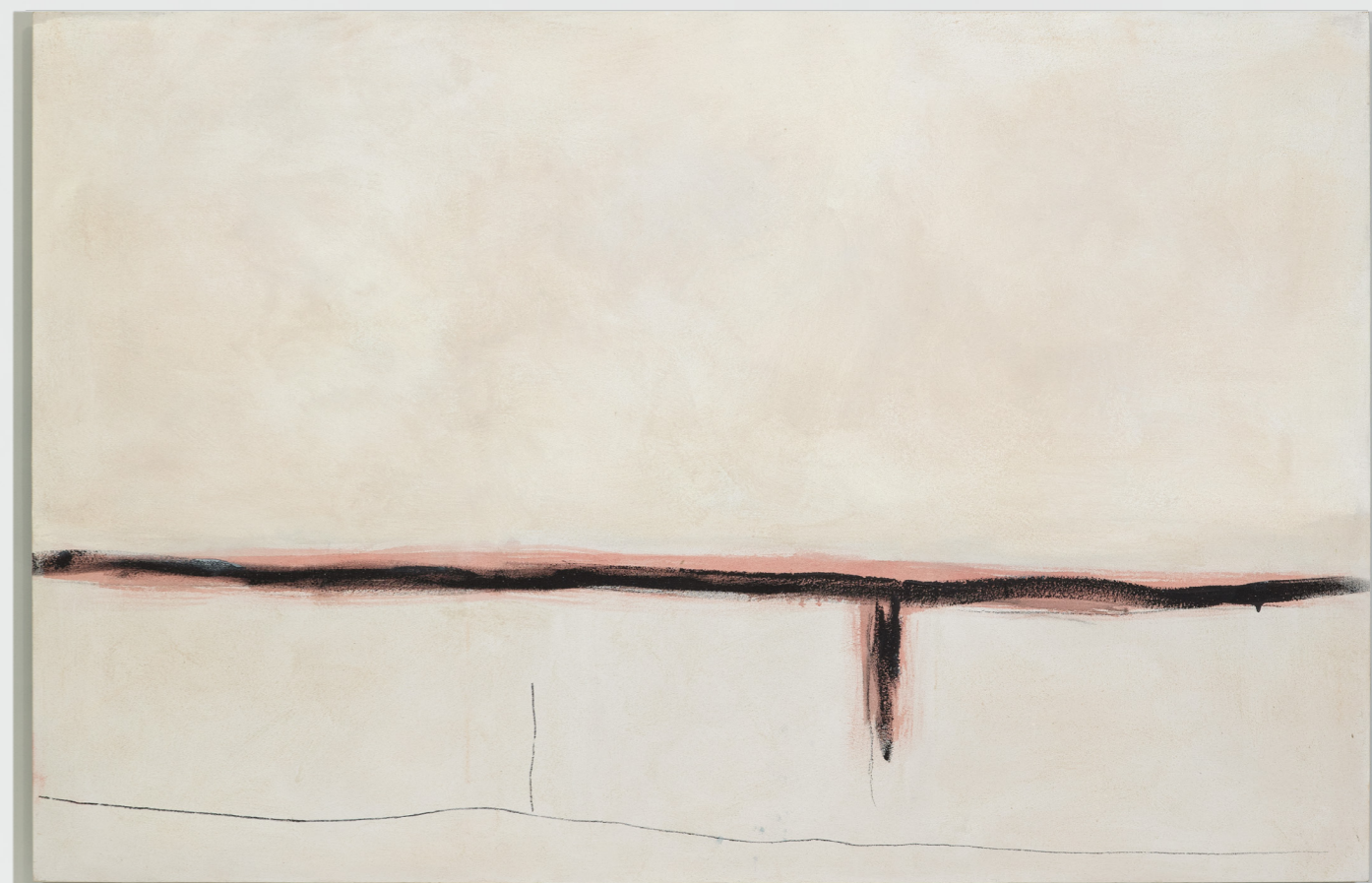
17.
bez názvu, akryl, pastel, sprej na plátně, 180x120 cm, 2021
bez tytułu, akryl, pastel, spray na płótnie, 180x120 cm, 2021
untitled, acrylic, pastel, spray on canvas, 71x47 in. 2021

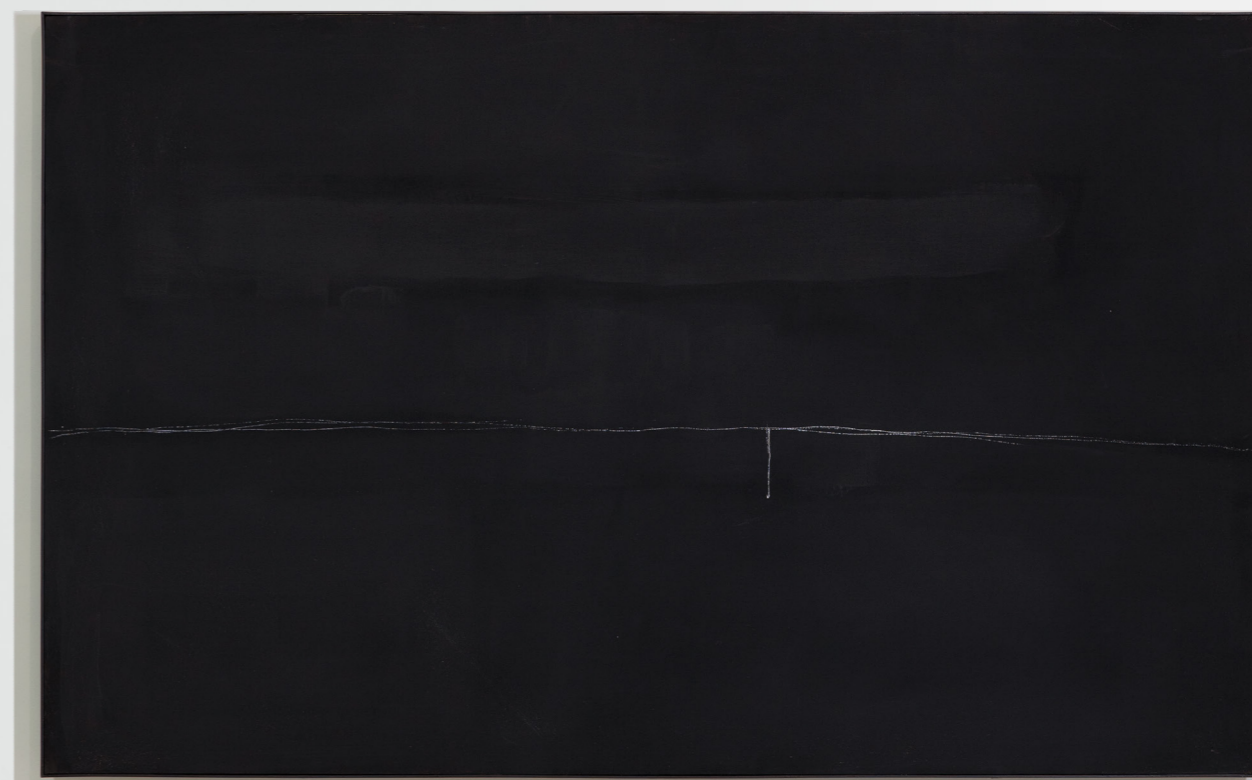
18.
bez názvu, akryl, popisovač, sprej na plátně, 200x130 cm, 2020
bez titulu, akryl, marker, spray na plótnie, 200x130 cm, 2020
untitled, acrylic, marker, spray on canvas, 79x51 in. 2020

19.
bez názvu, akryl na plátně, 150x100 cm, 2020, soukromá sbírka
bez tytułu, akryl na płótnie, 150x100 cm, 2020, kolekcja prywatna
untitled, acrylic on canvas, 59x39 in. 2020, private collection

20.
bez názvu, akryl, popisovač na plátně, 200x130 cm, 2020
bez titulu, akryl, marker na plótnie, 200x130 cm, 2020
untitled, acrylic, marker on canvas, 79x51 in. 2020

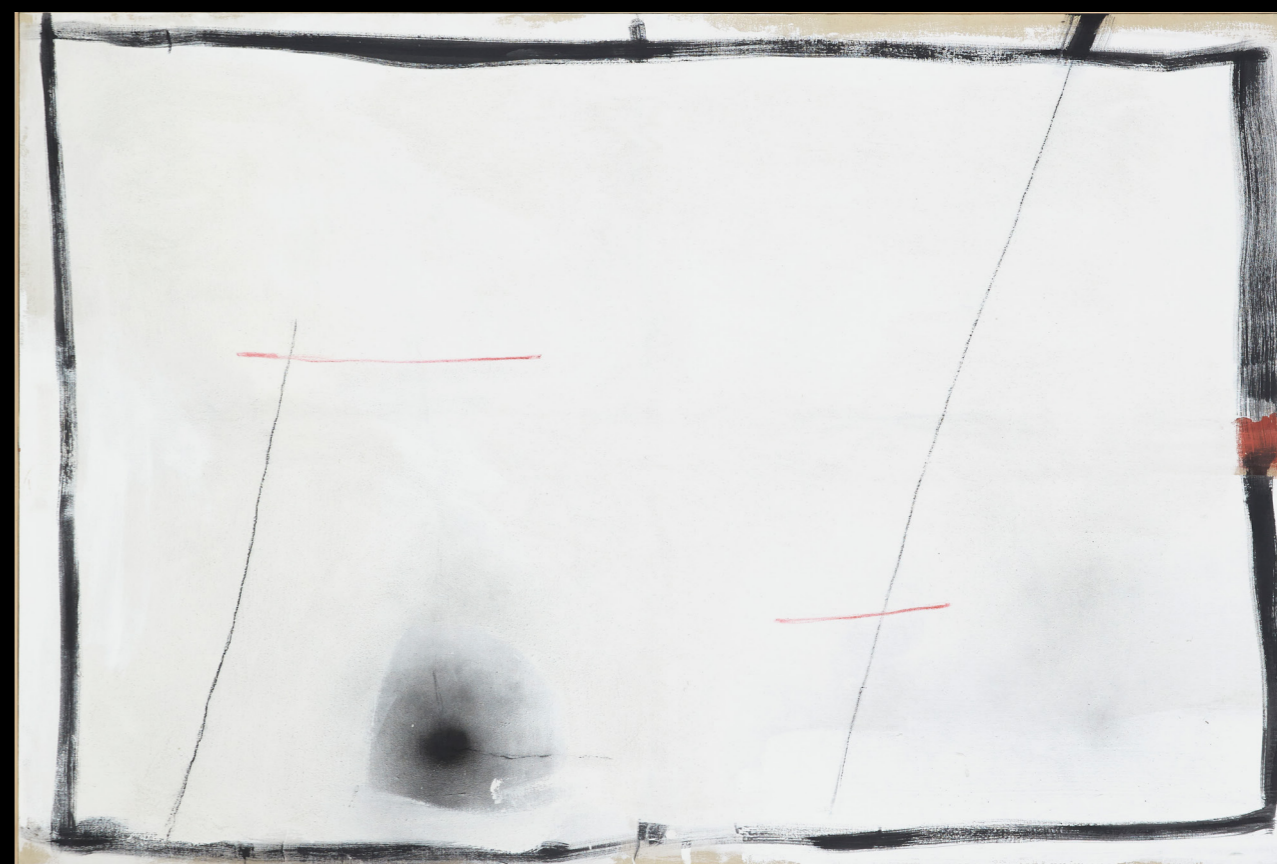
21.
bez názvu, akryl, korekční tužka na plátně, 160x100 cm, 2020, soukromá sbírka
bez tytułu, akryl, korektor na płótnie, 160x100 cm, 2020, kolekcja prywatna
untitled, acrylic, correction fluid on canvas, 63x39 in. 2020, private collection

22.

bez názvu, akryl, popisovač, sprej na plátně, 180x120 cm, 2020

bez titulu, akryl, marker, spray na plótnie, 180x120 cm, 2020

untitled, acrylic, marker, spray on canvas, 71x47 in. 2020

KATALOG VYDANÝ U PŘÍLEŽITOSTI VÝSTAVY MARCINA JASIKA *BEZPROSTŘEDNÍ VZTAHY* V MUZEU MILANA DOBEŠE V OSTRAVĚ, 14. ŘÍJNA 2021 – 6. LEDNA 2022.

PUBLISHED ON THE OCCASION OF *THE IMMEDIATE RELATIONS* EXHIBITION BY MARCIN JASIK AT MUSEUM OF MILAN DOBES IN OSTRAVA, 14 OCTOBER, 2021 – 06 JANUARY, 2022.

KATALOG WYDANY Z OKAZJI WYSTAWY MARCINA JASIKA *BEZPOŚREDNIE RELACJE* W MUZEUM IM. MILANA DOBESA W OSTRAWIE, 14 PAŹDZIERNIKA 2021 – 06 STYCZNIA 2022.

KURÁTOR / CURATOR / KURATOR: LUCIE DRDOVÁ
ROZHOVOR / INTERVIEW / WYWIAD: KAMA ZBORALSKA
REDAKCE / EDITED BY / REDAKCJA: RYSZARD CZYKRA
FOTOGRAFIE / PHOTOS / FOTOGRAFIE: KRZYSZTOF ŻABSKI
GRAFICKÝ DESIGN / DESIGN / PROJEKT GRAFICZNY: WIOLETTA KULAS
PŘEKLAD / TRANSLATION / TŁUMACZNIE: HANNA GÓRECKA, DANIEL MALONE,
ANNA ŠAŠKOVÁ PLASOVÁ, PETR KOVAŘÍK
KOREKTURA / PROOFREADING / KOREKTA: MICHAŁ ŻÓŁKIEWSKI
TISK / PRINTING / DRUK: OLTOM, ŁÓDŹ
VYTIŠTĚNO NA / PRINTED ON / WYDRUKOWANO NA PAPIERZE: ALTO NATUREL
NÁKLAD / PRINT RUN / NAKŁAD: 900

ZVLÁŠTNÍ PODĚKOVÁNÍ PATŘÍ MECENÁŠI UMĚNI ING. JANU SVĚTLÍKOVI
SPECIAL ACKNOWLEDGEMENTS TO PATRON OF ART ING. JAN SVETLIK
SPECJALNE PODZIĘKOWANIA DLA MECENSA SZTUKI INŹ. JANA SVETLIKA

PODĚKOVÁNÍ / ACKNOWLEDGEMENTS / PODZIĘKOWANIA:
ANDRZEJ NOWACKI, PAULINA OLSZEWSKA, KATARZYNA POKROCKA, NATALIA GODEK

MILAN DOBEŠ
MUSEUM

Svetlik Art Foundation

OSTRAVA 2021

CONTEMPORARY
LYNX

Galerie Ledenik Milenit

artinfo.pl

